

KADA MORE TONE U SAN...

Zalaskom sunca zaspao je i zadnji val. Svaka sjena, trag svjetlosti, kristalna noć-pozdravljuju ga jesenskom sonatom. More, mudro more, usnulo je san. Mjesečina miluje ga. U tamnoj tmini zvjezdani dijamanti zagrljeni s modrinom svemira gledaju u morsku dubinu, u tajne neotkrivene, veličanstvene. Znatiželjno pitaju se gdje morski život počinje, u kojem jutru budise...

Nora Rako, 8. c

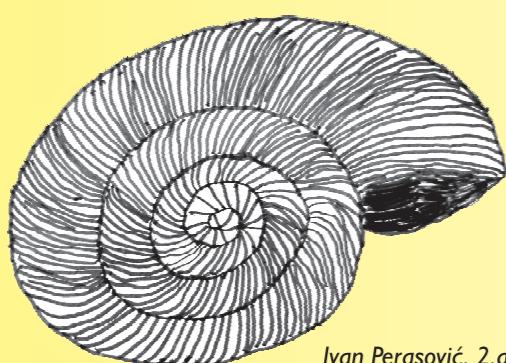

Paula Čaleta, 7.a

MORE

Bonaca.
Na moru se zrcali nebeski svod.
Maestral.
Dah svježine mora u ljetno popodne.
Bura.
Iz pjene valova posoljeni zrak.
Plima i oseka.
U mjesecu ritmu more diše.
Ljetna noć.
S jatima riba pliva pun mjesec.
Rumeni rujan
zagrljio more i njivu.
Bablje je ljeto.

Ante Hrepic, 7.c

Ivan Perasović, 2.a

PUT KAPLJICE VODE

Kapljica vode je čudesna. Od kapljice do rijeke. Kapljica pada niz strminu planine. Prolazi kroz stijene i zemlju. Kapljica možeći bilo gdje. Ona ne poznaće prepreke. Što je sve napravljeno od kapljice vode? Kiša, potok, čak i velika rijeka. Put kapljice vode je nevjerojatan. Koliko god prepreka put imao kapljica će ih sve proći. Mora i oceani su napravljeni od kapljica. Uz sve što ljudi danas znaju, mislim da neće nikada nadmašiti jednu kapljicu vode.

Jelena Perić, 3.a

Ana Miljak, 8. c

SVAKA KAP JE VAŽNA

Svaka kap je važna jer nitko ne može bez vode. Ljudima, biljkama, životinjama, svima je potrebna za život. Vodu treba cijeniti, treba je štedjeti jer ona je nešto najdragocjenije na svijetu. Da nema vode ne bismo mogli živjeti jer ljudski organizam ne može bez vode. Upravo zato mislim da je svaka kap važna.

Lucija Kustić, 7.b

ŽUBOR MORSKIH VALOVA

Nebo se zatamni, pomodri, pocrni i nastade mrak, da pred sobom ni prst nisi mogao vidjeti. Nlijedne oaze na tom nebu, nikakvog svjetla, ništa. Samo tmina koja se nadvila nad nebom kada da je hobotnica pustila svoje crnilo. Kao slijepac, kojemu je jedina nada glas dobrog čovjeka, koji ga vodi kroz svijet, tako u ovoj tamnoj noći jedina vodilja bijaše žubor morskih valova, koji svojim pljuskanjem o stijene upućivahu na to da nije sve nestalo, da još uvijek nečeg ima. Sve je poprimilo boje mraka, tamne i tužne. Žubore i pljuskaju, igraju se ti valovi. Izazivaju stijene svojim udaranjem. I ne prestaju pokazivati svoju volju za životom, za dobrom stranom. Kao da se smiju ovoj beskrajnoj tmini u lice i nastavljaju svoj put što im ga vjetar i more podariše. Nisu značajniji ti valovi, ali u tom trenutku bijahu nešto bitno, pamtljivo, potrebitno. Vjetar nastavlja goniti valove, a oni sve brže poskakivaše i bježaše od vjetra. Smanji vjetar svoju snagu, valovi utišaju, more se smiri. Spremalo se nešto veliko i značajno, dugo očekivano. I stvarno u trenutku iz mora proviri svjetlo, nebo se razvedri, tmina pobegne, noć nestane, valovi se vrata veselom žuborenju, vjetar valovima pobegne, more se nasmije. I slijepac progleda.

Lucija Kustić, 7.b

ŠKOLSKI MASKENBAL

Dana 8. ožujka vesela, raspjevana i šarolika povorka maškara svečano je zapalila Krnju u dvorištu naše škole. Svi policajci, princeze, ratnici, klaunovi, vampiri, Dioklecijanovi vojnici, sam Dioklecijan i sva njegova carska svita, ljestopice i zombiji bili su jedinstveni u odluci da je opet Krnje krv.

Za Krnju nije bilo milosti!

zanosni čuvari reda i discipline u društvu s jednim Vikingom, jednim vampirom, dvije prekrasne dame, poslovnim čovjekom i ženama-mačkama

KNJIŽEVNI SUSRETI

Ove školske godine u našoj školi održana su dva književna susreta.

Devetog dana mjeseca prosinca u našoj knjižnici upriličen je književni susret s pjesnikinjom Majom Tomas. Ona se prestavila čitanjem stihova iz svoje tri zbirke pjesama. Najnovija zbirka njezinih pjesma nazvana je "Umiri me more". Čuli smo i njezinu uglažbljenu pjesmu Švere koja je osvojila međunarodne nagrade. Maja Tomas bila nam je poseban i drag gost, a posebna zanimljivost bila je to što je i ona rođena na splitskom Lučcu.

Drući ovogodišnji književni susret s Matkom Marušićem zbio se 11. 12. 2011. Bilo je to radosno i vrlo zanimljivo iskustvo. Povod je bilo piščeva nazočnost u rodnom gradu Splitu, a i njegova spremnost da se u svakom trenutku rado odazove na susrete sa svojim najmladnjim čitateljima. Učenici tijekom ove godine imaju i lektirni naslov Snijeg u Splitu - upravo njegovu zbirku priča - koja je divno svjedočenje o jednom djetinjstvu bitno drugačijem od našeg. Pisac Matko Marušić iznimno je jednostavan u nastupu, zanimljiv i energičan čovjek. Njegove priče iz starih splitskih kvartova baš kao i on sam, plijene pozornosti od početka do kraja.

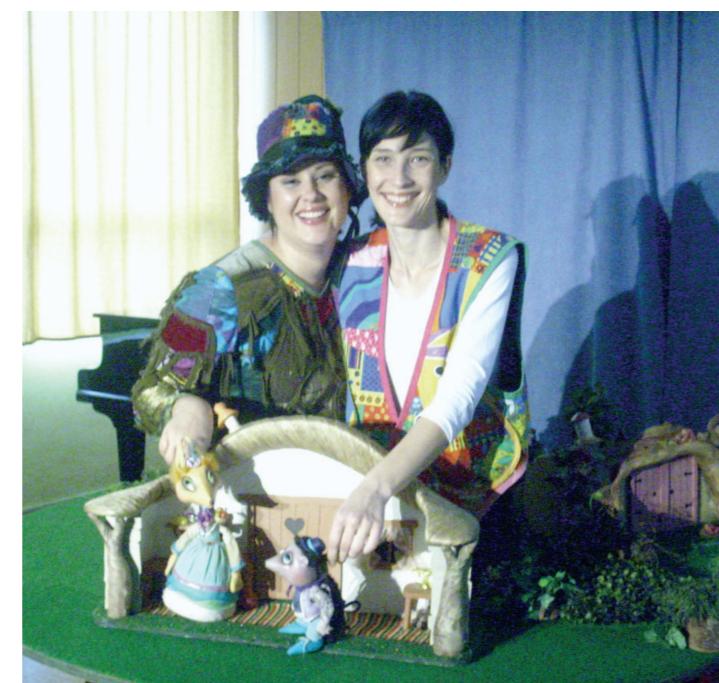

pisac i njegovi čitatelji

KAZALIŠTE U ŠKOLI

U mjesecu prosincu mlade glumice splitskog kazališta Lice u lice za učenike nižih razreda izvezle su lutkarsku predstavu Ježeva kućica. Sa stare basne izbrisale su paučinu i prašinu zaborava kako su nam to one kazale i prikazale prekrasnu predstavu koja nas je osvojila mudrošću i jednostavnosću. Za nas su igrale Ana Pirić i Ivana Višić. Za svjetlo i ton bio je odgovoran Petar Ivanović, za scenografiju i lutke Ivan Bezjak, kostime Marija Žarak, glazbu Jovica Škaro, a režiju Ratko Glavina.

Naš drugi kazališni gost bio je glumac glumac Gradskog kazališta lutaka Split, Belmondo Miliša sa lutkopričaonicom Košulja sretnog čovjeka, dana 3. 12. 2011.

glumice i scenografija

Helena Srdanović 2.b

Paula Krstulović, 2.a

Ante Golome, 3.c

Anamaria Prezzi i Nikola Jurišić, 2.b

SLUŠAM MORE

LIRSKA PJEŠMA U PROZI

Modro more sklapa svoje umorne oči. Ljeto je bilo dugo i iscrpljujuće. Puno je kupača prošlo kroz njegova njedra. Sada je tiho, plaho i spava. Nježno. Kao dijete majci u naruču. Stižu oluje, bura i kiša. More se boji. Sanja. Čeka ga još jedna hladna jesen i zima. Bića što žive uz njega; palme, galebovi, rakovi bježe što dalje od nadolazeće hladnoće. Palme podivljale plešu neki čudan i nepoznat ples. Galebovi kriče i traže utočište. Morska bića bježe od ribareve mreže i tonu u san. Duboki san. More u dubini duše tiho jeca i govori samo njemu poznate riječi.

Ana Miljak, 8. c

Ivana Kusić, 5.c